

Krav til Disciplinen overfor alle Etater, alle Klasser indenfor Hær og Flaade.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) kaldte mig en „borgerlig“ Minister, det mener jeg er et Hædersnavn, thi det betyder, at jeg som borgerlig Mand ved Siden af, at jeg udfører mit Hverv som Forsvarsminister og tager Hensyn til militære Forhold, ogsaa kan tage billigt Hensyn til det borgerlige Samfund, for hvis Skyld Militæret er til Stede, thi det er min Pligt ogsaa at tage Hensyn til de borgerlige Forhold. Hvad angaar Fredericia Garnison, har jeg taget Hensyn til denne gamle historiske By, som har haft Militær i flere Hundrede Aar, og jeg har ment, at her kunde man forsvare at beholde en Øvelseslejr, medens man efter min Mening ikke kunde forsvare at bevare Byen som Mobiliseringssted. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) stillede et Spørgsmaal til mig angaaende Garnisonen i Fredericia, og derpaa skal jeg svare klart og bestemt. Det ærede Medlem spurgte mig, om vor diplomatiske Stilling til andre Magter hang sammen med dette Spørgsmaals endelige Ordning. Det forekommer mig at være et mærkeligt Spørgsmaal, men jeg skal selvfølgelig svare det ærede Medlem. (Ellinger: Det har jeg ikke spurgt om!). Hvad har det ærede Medlem da spurgt om? Han har spurgt, om der ikke var gjort fremmed Indflydelse gældende, om der har været diplomatiske Forhandlinger med en Nabostat. Hvis det ikke var Spørgsmaalet, har jeg misforstaaet ham — jeg har ikke Rigsdagstidenden ved Haanden. Jeg ved jo, at det danske Folk er et meget fantasirigt Folk, men aldrig i mit Liv har jeg tænkt, at Fantasien skulde komme paa saa vild en Flugt, som Tilfældet har været i dette Forhold. Der er selvfølgelig ikke fra Ministeriets Side sket Henvendelse til nogen udenlandsk Regering, saa lidt som der udefra er forhandlet om dette Spørgsmaal. Det vilde dog ogsaa være for komisk, om det havde været Tilfældet i et Spørgsmaal, hvor det kun drejede sig om en By, der har haft Garnison i flere Hundrede Aar og siden 1864 i 47 Aar, tilmed under saadanne Forhold, at den var Mobiliseringssted for ikke mindre end 3 Batailloner. At den Omstændighed, at denne By faar Lov til at være Øvelseslejr for en Rekrutbataillon aarlig, skulde have nogen Betydning for vor Stilling til Udlandet eller Opfattelsen af vore neutrale Pligter — thi vi have som Regering kun en eneste militær Opgave, og det er den at være neutral til alle Sider —, vilde dog være en

for urimelig Tanke. (Ellinger: Men jeg har ikke spurgt om dette!). Saa maa jeg henvise til en Artikel, som er sendt mig fra et Blad, der kaldes „Dansk Folkestyre“. (Ellinger: Det vedrører ikke mig!). Maa jeg dog ikke, da Bladet er sendt mig, med det ærede Medlems Tilladelse svare ogsaa paa dette, for at jeg kan nedslaa enhver Fantasi i den Henseende. Bladet begynder Artiklen med følgende Udtalelse: „En stor Ulykke truer med at ramme det danske Folk: Paa Trods af Folkets Villie er Danmark ved at blive tvunget ud af sin neutrale Stilling“. Og paa dette Motiv bygger vedkommende Forfatter en lang Artikel, hvori han retter stærke Bebrejdelser mod alle de Ministerchefer, der have været siden 1901: det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) og mig. Jeg maa nedlægge bestemt Indsigelse mod hele dette Fantasifoster, som har givet sig Udslag i denne Artikel, og jeg beklager, at saadanne Artikler overhovedet kunne se Dagens Lys.

Det ærede Medlem spurgte mig, om „Riget“ var et Organ for Ministeriet. Jeg har svaret, at jeg sagde i Fjor, at det var ikke Tilfældet, og „Riget“ har ogsaa gentagne Gange, endog for ganske kort Tid siden — jeg tror, det ikke er 14 Dage siden —, erklæret, at det var et uafhængigt og selvstændigt Blad, der ikke er Organ for andre end de Anskuelse, det selv finder Anledning til at gøre sig til Tolk og Talsmand for.

Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) har rettet forskellige Spørgsmaal til mig, som jeg skal tillade mig at besvare. Det ærede Medlem har spurgt mig, hvoraf det kommer, at Lønningen til faste Musikere paa Finanslovforslaget er opført med omtrent 41,000 Kr. mere, end der var Tale om i Fjor, da vi forhandlede Spørgsmaalet om Hærens Musik. Dersom det ærede Medlem havde gjort sig den Ulejlighed at se efter i Loven om Hærens Musik § 13, havde han kunnet faa Oplysning der. I denne § 13 bestemmes det nemlig, at Antallet af faste Musikere i de forskellige Grader skal være nedbragt til 31. Marts 1915. Der er altsaa her en Overgangsbestemmelse, og den har sin Grund deri, at der er 50 overtallige Hornblæsere i Stedet for det tilsvarende Antal Underhornblæsere og Underhornblæserelever. Man skal have Musikere til hvert enkelt Instrument, og det har man ikke kunnet faa paa en Gang, men har maattet vælge en Overgangstid, og disse 41,000 Kr. svinde